

U 11/2026 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag till översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 (IORP II) och direktiv 2016/97 om försäkringsdistribution samt kommissionens förslag till förordning 2019/1238 (PEPP) om en paneuropeisk privat pensionsprodukt

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 20 november 2025 till direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 och 2016/97 när det gäller ramarna för tjänstepensioner samt kommissionens förslag till översyn av förordningen om en paneuropeisk privat pensionsprodukt samt en promemoria om förslagen.

Helsingfors den 12 februari 2026

Minister för social trygghet Sanni Grahn-Laasonen

Konsultativ tjänsteman Outi Aalto

12.2.2026

FÖRSLAG TILL STATSRAÅDETS SKRIVELSE TILL RIKSDAGEN OM KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL ÖVERSYN AV EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2016/2341 (IROP II) OCH DIREKTIV 2016/97 SAMT KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL FÖRORDNING 2019/1238 (PEPP) OM EN PANEUROPEISK PRIVAT PENSIONSPRODUKT

1 Bakgrund

Kommissionen lade den 20 november 2025 fram ett meddelande (COM(2025) 839 final) om att öka kapaciteten hos EU:s sektor för kompletterande pensioner för att förbättra pensionsinkomsterna och tillföra EU:s ekonomi långsiktigt kapital. För att uppnå målen i fråga lade kommissionen samtidigt fram följande förslag till lagstiftning samt en rekommendation:

- förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2016/2341 (det så kallade IROP II) och 2016/97 när det gäller stärkandet av ramarna för tjänstepensioner (COM(2025) 842 final)
- förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningen (EU) 2019/1238 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP) (COM(2025) 840 final)
- rekommendation om pensionsspårningstjänster, resultattavlor för pensioner och automatisk försäkringsanslutning (C(2025) 9300 final)

Förslagen till lagstiftning behandlas i samma skrivelse eftersom kommissionen lade fram förslagen samtidigt och rådet behandlar förslagen parallellt i arbetsgrupper.

I enlighet med kommissionens spar- och investeringsunion (SIU) har kommissionen åtagit sig att främja en utvidgad och fördjupad marknad för tjänstepensioner, vilket gynnar människorna och hela unionens ekonomi. Bakgrunden till förslagen är den åldrande befolkningen i Europa och behovet att säkerställa tillräckliga, tryggade och hållbara pensioner.

Det föreslås att IROP II-direktivet ses över för att främja en effektivare och bredare verksamhet för tjänstepensionsinstitut. Samtidigt avlägsnas de onödiga begränsningarna gällande investeringar som står under striktare tillsyn. Syftet med dessa åtgärder är att främja minskade kostnader och maximera medborgarnas nytta.

Det föreslås att direktivet om PEPP-produkten ses över för att göra den aktuella personliga pensionsprodukten mer attraktiv för sparare och aktörer på finansmarknaden.

2 Förslagets syfte

Syftet med IROP II-direktivförslaget är att stärka både utbud och efterfrågan på kompletterande pensioner. Målet är att öka transparensen när det gäller både kostnader och avkastning, stärka riskhanteringspraxis och undanröja hinder som i nuläget stoppar effektiva investeringar.

Ändringarna i det föreslagna direktivet syftar till att förbättra förvaltningen av och transparensen i tjänstepensionsinstitut samt att öka deras gränsöverskridande verksamhet, eftersom det i nuläget finns få tjänstepensionsinstitut med gränsöverskridande verksamhet. Tjänstepensionerna är allt oftare avgiftsbestämda och beloppet på den kommande pensionen kan sjunka om riskhanteringen är otillräcklig och pensionsplanen förvaltas dåligt. Målet är att minska skillnader i regleringen, överlappande krav och förfaranden som oskäligt försvårar gränsöverskridande verksamhet.

Enligt kommissionen har det förekommit betydande brister i lämnandet av uppgifter till pensionsplanernas medlemmar. Medlemmarna har inte varit medvetna om att avgifterna har en betydande inverkan på pensionsrättigheterna, eller att nivån på pensionsrättigheterna inte är garanterad. Direktivförslaget syftar dessutom till att stärka pensionsinstitutens roll som institutionella investerare i Europeiska unionens realekonomi och förbättra beredskapen i den europeiska ekonomin att styra långsiktiga besparingar till tillväxtfrämjande investeringar.

Syftet med direktivförslaget är att också stärka beredskapen hos de kompletterande pensionsfonderna att tillhandahålla tillräckliga pensionsinkomster, fungera som stabila långtidsinvesterare som stöder hållbar tillväxt, och främja en hållbar och fördjupad kapitalmarknad inom unionen. Direktivförslaget har således som mål att stärka ramarna för de fonderade pensionssystemen och förbättra de långsiktiga investeringsresultaten för medlemmar och förmånstagare.

Syftet med kommissionens förordningsförslag är att göra PEPP-produkten mer attraktiv och tillgänglig för både sparare och tjänestetillhandahållare, göra regleringen enklare och mer flexibel samt stärka de privata besparingarnas roll i EU:s investeringar på lång sikt. Översynen av regleringen syftar till att göra PEPP-produkten till en genuint europeisk, kostnadseffektiv och flexibel sparprodukt på lång sikt.

Utöver ändringarna i direktiv och förordning innehåller kommissionens rekommendation om pensionsspårningstjänster, resultattavlor för pensioner och automatisk försäkringsanslutning en rekommendation om att medlemsstaterna ska ta i bruk ett spårningssystem för pensioner. Kommissionen rekommenderar att det nationella spårningssystemet för pensioner genomförs som en landsomfattande tjänst som är tillgänglig kostnadsfritt för alla, och som ger en översikt över individuellt intjänade pensionsrättigheter i de olika arrangemang som den berörda personen är eller har varit ansluten till. Det nationella spårningssystemet ska omfatta lagstadgade pensioner samt i tillämpliga fall tjänstepensionssystem och privata pensionsprodukter, och räckvidden kan vid behov utvidgas gradvis. För att stödja den personliga ekonomiplaneringen ska systemet i fråga dessutom tillhandahålla prognoser för potentiella framtida pensionsinkomster från de berörda personernas samtliga pensionsarrangemang.

Kommissionen rekommenderar att medlemsstaterna inrättar heltäckande nationella resultattavlor för pensioner, för att systematiskt och fortlöpande övervaka den övergripande tillräckligheten och hållbarheten för alla pelare i sina pensionssystem såväl som pensionsunderskott. För detta ändamål bör medlemsstaterna samla in och offentliggöra aggregerade uppgifter om bidragen från både allmänna pensioner och kompletterande pensioner till pensionsinkomsternas tillräcklighet och pensionssystemets hållbarhet.

Enligt kommissionens rekommendation ska medlemsstaterna möjliggöra och främja införandet av automatisk anslutning till kompletterande pensionssystem, med beaktande av nationella omständigheter, samtidigt som arbetsmarknadsspararnas roll och självbestämmande respekteras. Automatisk anslutning innebär att människor automatiskt registreras i ett kompletterande pensionssystem och att de ges möjlighet att vägra eller avsäga sig

medlemskapet inom en viss tidsfrist. Införandet av automatisk anslutning får inte äventyra integriteten i välfungerande allmänna eller kompletterande pensionssystem.

I kommissionens rekommendation uppmanas medlemsstaterna att införa skatteincitament och andra incitament för att uppmuntra användningen av kompletterande pensionsprodukter, och samtidigt beakta effekterna på de offentliga finanserna.

Medlemsstaterna uppmanas att regelbundet rapportera om de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna rekommendation genom övervakningsprocesserna inom ramen för spar- och investeringsunionen, Eurogruppens ram för övervakning av nationella reformer och utbyte av bästa praxis, den europeiska planeringsterminen och den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

3 Förslagets huvudsakliga innehåll

3.1 Direktivförslaget

IORP-direktivet

3.1.1 Syfte, tillämpningsområde och definitioner (artiklarna 1–6)

Artikel 4 i direktivförslaget ger medlemsstaterna möjligheten att tillämpa direktivet på finansieringsinstitut som tillhandahåller pensionsförmåner och faller utanför tillämpningsområdet för detta direktiv. I fråga om de institut som avses i artikel 2.2.1 a kan medlemsstaterna besluta om tillämpningen av bestämmelserna enligt direktivet endast till den del som tillämpningen är förenlig med förordning (EG) Nr 883/2004 och (EG) Nr 987/2009.

3.1.2 Allmänna bestämmelser (artiklarna 7–11)

Enligt kommissionens förslag fogas till direktivet en ny artikel 8 a där det föreskrivs om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.

Enligt direktivförslaget ändras artikel 9 så att den behöriga myndigheten ska bevilja tjänstepensionsinstitut ett verksamhetstillstånd som omfattar en bedömning av verksamhetens stabilitet och ett upprättande av en affärsplan. Genom en ny artikel 9 a säkerställs dessutom att tjänstepensionsinstitut kan förvalta olika pensionsplaner, inklusive sådana med olika investeringspolicyn.

Artikel 10 i direktivet ändras så att försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) kan ge råd om den stabilitetsbedömning som ingår i verksamhetstillståndet för tjänstepensionsinstitut samt om de krav som föreskrivs i avdelning II och III.

Syftet med de föreslagna ändringarna av artikel 11 och 11 a är att harmonisera gränsöverskridande praxis för tjänstepensionsinstitut genom att införa tydligare tidsscheman, en förenklad anmälningsprocess för utvidgning av befintliga gränsöverskridande funktioner i samma värdmedlemsstat och genom att förbättra samordningen mellan de behöriga myndigheterna.

Artikel 11 i direktivet ändras så att om den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat har skäl att anse att ett tjänstepensionsinstitut som bedriver verksamhet inom ifrågavarande stats territorium inte uppfyller de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på området för pensionsplaner, ska den behöriga myndigheten i

värdmedlemsstaten omedelbart informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i samordning med den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att tjänstepensionsinstitutet upphör med de upptäckta överträdelserna.

Till artikel 11 fogas bland annat ett led om att den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten kan ta ärendet till försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) för behandling och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) Nr 1095/2010 (Lösning av tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer).

3.1.3 Gränsöverskridande förfaranden och reglering om avsättningar (artiklarna 12–15)

Ändringen av artikel 12 säkerställer den administrativa regleringen gällande överföringar mellan IORP-pensionsplaner och minskar således de oskäligen hindren för integration och skalning av planer och säkerställer samtidigt ett tillräckligt skydd för medlemmarna och förmånstagarna.

I artikel 14 i direktivet föreskrivs det att de behöriga myndigheterna ska ha befogenheter att tillåta ett tjänstepensionsinstitut att under en begränsad tid inneha otillräckliga tillgångar för att täcka de tekniska avsättningarna. Den begränsade tiden fastställs i nationell lagstiftning och får under inga omständigheter överskrida tio år. Dessutom slopas tilläggskraven på tjänstepensionsinstitut med gränsöverskridande verksamhet.

3.1.4 Kapitalkrav och solvensmarginal (artiklarna 16–19)

Artikel 16 i direktivet ändras så att medlemsstaterna ska kräva att alla tjänstepensionsinstitut som avses i artikel 15.1 och som fått verksamhetstillstånd inom deras territorium vid varje tidpunkt, i förhållande till sin samlade verksamhet, ska ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv, så att man kan säkerställa en hållbar personlig pensioneringsprognos på lång sikt inom ramen för utbudet av tjänstepensioner och den nationella lagstiftningen.

I artikel 17 i direktivet ges kommissionen möjlighet att anta delegerade akter som gäller grunderna för och solvensen i verksamheten för att omvandla siffror och procentuella andelar gällande den krävda solvensmarginalen för anpassning till marknadsutvecklingen.

Den nya föreslagna artikel 18 a kräver att de tjänstepensionsinstitut som inte omfattas av riskbaserade kapitalkrav och där arbetsgivaren inte är skyldig att betala extra avgifter, och som garanterar de biometrisk riskerna eller erbjuder garantier, genomgår ett stresstest minst vart tredje år för att bedöma institutets förmåga att uppfylla sina förpliktelser i ett ogynnsamt marknads- och befolkningsscenario. Ifall sårbarheter uppdagas kan också de behöriga myndigheterna kräva att stresstesterna avläggs oftare. I bestämmelsen preciseras standardiserade stressscenarier och medlemsstaterna ges möjlighet att ställa upp längre prognoshorisonter eller strängare antaganden. I artikeln föreskrivs det också att om resultaten från stresstestet uppvisar otillräckliga tillgångar eller disponibla solvensmarginaler, ska tjänstepensionsinstitutet upprätta en konvergensplan med korrigerande åtgärder. Om planen inte är trovärdig eller om ingen plan upprättats kan de behöriga myndigheterna slutligen kräva högre solvensmarginaler.

I artikel 19 i direktivet stärks aktsamhetsprincipen (prudent person principle). I sina investeringsbeslut ska tjänstepensionsinstitutet ta hänsyn till de hållbarhetsrisker som definieras i artikel 2.22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

Tillgångarna ska till övervägande del investeras på reglerade marknader, i aktier på multilaterala handelsplattformar (MTF) eller på organiserade handelsplattformar, i huvudsak i ränte-, derivat- och strukturerade produkter (OTF).

Till artikeln fogas leden 1 a–d, enligt vilka medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstitutet för hela placeringsportföljens del investerar endast i sådana tillgångar och instrument för vilka respektive tjänstepensionsinstitut på behörigt sätt kan identifiera, mäta, följa, hantera, övervaka och rapportera riskerna, och på behörigt sätt kan ta hänsyn till dessa risker vid bedömning av det totala finansieringsbehovet samt riskerna för sina medlemmar och förmånstagare enligt artikel 28.

Tillgångar som innehåses för att täcka de tekniska avsättningarna ska också investeras på ett sätt som är förenligt med naturen och löptiden hos tjänstepensionsinstitutets skulder.

Medlemsstaterna ska dessutom förutsätta att tjänstepensionsinstitutet i sina beslut tar hänsyn till medlemmarnas och förmånstagarnas hållbarhetspreferenser, om tjänstepensionsinstitutet kan mäta dessa preferenser och till den del preferenserna är i linje med de investeringsprinciper som fastställts i punkt 1.

Medlemsstaterna kan ge de behöriga myndigheterna befogenheter att på sitt territorium fastställa närmare regler för de tjänstepensionsinstitut som beviljats verksamhetstillstånd, om detta anses befogat.

Vissa regler tillämpas endast om det är medlemmarna och förmånstagarna som står för investeringsrisken. I dessa fall får tjänstepensionsinstitutet dock inte hindras från att a) investera upp till 70 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna – eller när det gäller planer där medlemmarna står för investeringsrisken, 70 % av hela portföljen – i aktier, överlåtbara värdepapper som kan jämföras med aktier och företagsobligationer som är föremål för handel på reglerade marknader eller genom MTF-plattformar eller OTF-plattformar och att besluta om dessa tillgångars relativa vikt i investeringsportföljen, b) investera upp till 30 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna i tillgångar denominerade i andra valutor än dem som åtagandena är uttryckta i, c) investera i instrument som har en långsiktig investeringshorisont och inte är föremål för handel på reglerade marknader, MTF-plattformar eller OTF-plattformar, d) investera i instrument som är utfärdade eller garanterade av EIB inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska långsiktiga investeringsfonder, Europeiska fonder för socialt företagande och Europeiska riskkapitalfonder.

3.1.5 Företagsstyrningssystem (artiklarna 21–24)

Enligt ändringarna i artikel 21 i direktivförslaget ska tjänstepensionsinstitutet tillämpa en effektiv företagsstyrning som säkerställer en effektiv förvaltning av verksamheten. Företagsstyrningssystemet ska säkerställa att miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer beaktas i samband med investeringsstillgångar vid investeringsbeslut.

Enligt artikel 21 ska företagsstyrningssystemet innehålla en effektiv mekanism för hantering av intressekonflikter och en tillsynsfunktion för överensstämmelse med kraven (compliance-funktion). Tjänstepensionsinstitutet ska upprätta skriftliga riktlinjer för verksamheten och tillämpa dessa på riskhantering, internrevision, ersättning och, i tillämpliga fall, aktuariell och utkontrakterad verksamhet.

Tjänstepensionsinstitutet och deras nomineringsutskott ska på bred basis förbinda sig vid olika egenskaper och kompetenser och garantera en balanserad representation av kvinnor och män

när ledamöter utses till företagsstyrnings- eller tillsynsorgan. Tjänstepensionsinstitutet ska i de årliga rapporterna publicera sitt mål för jämlik representation och hur den underrepresenterade könsrepresentationen i ledningen eller tillsynsorganet ska ökas.

Artikel 22 i direktivförslaget skärper kraven på lämplighet och tillförlitlighet när det gäller styrelseledamöterna. Kompetensen, kunskaperna och erfarenheten hos ledamöterna i företagsstyrnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska fortfarande vara kollegialt tillräckliga så att de kan utföra sin uppgift på ett effektivt sätt. Däremot skärps kraven för de personer som faktiskt leder tjänstepensionsinstitutet och de ska personligen uppfylla de uppställda kraven på lämplighet och tillförlitlighet.

3.1.6 Pensionsinstitutens nyckelfunktioner (artiklarna 25–30)

Tjänstepensionsinstitut ska inrätta följande nyckelfunktioner: en riskhanteringsfunktion, en internrevisionsfunktion samt, i tillämpliga fall, en aktuariefunktion.

Enligt artikel 26 i direktivförslaget ska observationer och rekommendationer från internrevisionen rapporteras till företagsstyrnings-, lednings- eller tillsynsorganet som bestämmer vilka lämpliga åtgärder som ska vidtas till följd av varje observation och rekommendation och säkerställer en snabb verkställighet av åtgärderna.

Genom en ändring av artikel 28 säkerställs att tjänstepensionsinstitutet upprättar skriftliga riktlinjer för den egna riskbedömningen, vilka omfattar processer och förfaranden för genomförandet av bedömningen samt frekvensen och metoderna för denna.

I artikel 30 i direktivet förutsätts det att riktlinjerna för investeringspolitiken tydligt beskriver de investeringsmål som är förenliga med målen för pensionsinkomst i varje plan och definierar toleransen för avvikelser från tillgångarnas allokerings- och avkastningsmål i enlighet med grundprinciperna i OECD:s riktlinjer för privata pensioner och anvisningarna för tillämpningen av dessa.

3.1.7 Förvaringsinstitut och information som ska lämnas om pensioner (artiklarna 33–44)

Genom ändringen av artikel 33 säkerställs att förvaringen av tillgångar och tillsynsskyldigheterna stärks inom pensionsplaner där medlemmarna och förmånstagarna står för hela investeringsrisken.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska kräva att tjänstepensionsinstitutet utser ett förvaringsinstitut per pensionsplan för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 34 och 35, eller, om tjänstepensionsinstitutet själv förvarar tillgångarna i enlighet med artikel 34.2, att tjänstepensionsinstitutet har en förvaltare som sköter tillsynsuppgifterna i enlighet med artikel 35 och som meddelas den behöriga myndigheten. För pensionsplaner där medlemmarna och förmånstagarna inte står för hela investeringsrisken, får hemmedlemsstaten kräva att tjänstepensionsinstitutet utser ett förvaringsinstitut per pensionsplan för förvaring av tillgångar eller för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 34 och 35.

Genom ändringarna av artiklarna 36–44 stärks den information om pension som ska tillhandahållas medlemmar och förmånstagare under intjänande- och utbetalningsfaserna.

I den nya artikel 37 a förutsätts att medlemsstaterna ska säkerställa att spårningssystemen för pensioner, om sådana används, också omfattar de pensionsrättigheter som förvaltas av

tjänstepensionsinstitut. Tjänstepensionsinstituterna ska till spårningssystemen förmedla all behövlig information så att medlemmarna och förmånstagarna får en heltäckande, tillförlitlig och aktuell översikt över sina tjänstepensionsrättigheter och personliga pensionsrättigheter, om tjänstepensionsinstitutet förvaltar dessa rättigheter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att informationen förmedlas i ett standardiserat, maskinläsbart och kompatibelt format så att spårningssystemen för pensioner kan sammanställa information om samlade rättigheter, ackumulerat kapital och uppskattade förmåner på ett systematiskt och jämförbart sätt.

Tjänstepensionsinstituterna ansvarar för att den förmedlade informationen är fullständig och exakt samt för att uppfylla alla informationsskyldigheter som föreskrivs i denna artikel. De behöriga myndigheterna följer och övervakar efterlevnaden av denna artikel, och vidtar korrigerande åtgärder om tjänstepensionsinstitutet inte förmedlar fullständig, exakt eller aktuell information.

Formen och strukturen hos den information som förmedlas till spårningssystemen ska överensstämma med den form och struktur som föreskrivs i den delegerade förordning som antagits med stöd av artikel 38. Efter konsument- och branschtestning upprättar Eiopa utkast till tekniska regleringsstandarder som antas av kommissionen. I dessa preciseras detaljerade uppgifter om tillhandahållandet av den information som avses i artiklarna 38–40. Det föreslås också att artikel 38 om pensionsbeskedet ändras.

Den nya artikel 41 a gäller information som ska tillhandahållas om avkastningen är undermålig, det vill säga om tjänstepensionsinstitutet underpresterar. Tjänstepensionsinstituterna ska regelbundet följa sina resultat på basis av de jämförelsetal som de behöriga myndigheterna har uppställt enligt artikel 41 a.4. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstitutet, ifall det upptäcker att dess resultat avviker väsentligt från det tillämpliga jämförelsetalet, utan dröjsmål meddelar den behöriga myndigheten om detta och företer bevis på att pensionsplanens kostnader och avgifter är motiverade och proportionella och att planen motsvarar medlemmarnas och förmånstagarnas risktolerans.

Om den behöriga myndigheten konstaterar att planens kostnader och avgifter inte är motiverade och proportionella eller att planen inte motsvarar medlemmarnas och förmånstagarnas risktolerans eller att underprestationen har pågått i minst tre år, ska tjänstepensionsinstitutet omedelbart underrätta sina medlemmar och förmånstagare om detta på ett tydligt, rättvist och förståeligt sätt. Den behöriga myndigheten ska upprätta tydliga, objektiva och transparenta jämförelsetal för att bedöma undermåliga resultat, inklusive företagsstyrnings-, investerings- och transaktionskostnader, brutto- och nettoinvesteringsavkastning samt det ekonomiska resultatet för specifika tidsperioder.

Artikel 44 a som fogas till direktivet ålägger tjänstepensionsinstitutet att iaktta tillbörlig aktsamhet. I artikel 44 b i direktivförslaget förutsätts att tjänstepensionsinstitutet regelbundet granskar och vid behov anpassar pensionsplanens struktur, planering och genomförande med hänsyn till eventuella relevanta förändringar för att säkerställa att planen fortfarande är ändamålsenlig och motsvarar behoven, egenskaperna och riskprofilen hos medlemmar och förmånstagare på ett sätt som är proportionellt i förhållande till planens natur, omfattning och komplexitet. Enligt artikel 44 c ska medlemsstaterna säkerställa att tjänstepensionsinstitutet underrättar de medlemmar och förmånstagare som framför eventuella klagomål om minst ett alternativt tvistlösningsorgan (ADR) som är behörigt att behandla tvister som gäller medlemmars rättigheter och skyldigheter. I artikel 44 d förutsätts dessutom att tjänstepensionsinstitutet inför effektiva förfaranden för att hantera klagomål och att

medlemsstaterna säkerställer att det finns en tillräcklig tillgång till oberoende och opartiska tvistlösningsorgan, också i gränsöverskridande fall.

3.1.8 Tillsyn (artiklarna 45–55)

Artiklarna 45–51 stärker tillsynen och ökar de behöriga myndigheternas befogenheter. Genom den nya artikel 49 a införs en regelbunden tillsynsdialog med målet att uppmuntra till strategisk reflektion över tillräckligheten, effektiviteten och hållbarheten i tjänstepensionsinstitutets prestationer på lång sikt.

Enligt direktivförslaget ändras artikel 50 när det gäller de uppgifter som lämnas till de behöriga myndigheterna. För att säkerställa förutsättningarna för en enhetlig tillämpning av denna artikel upprättar Eiopa utkast till tekniska genomförandestandarder för de förfaranden, format och modeller som vid behov separerar tjänstepensioner och personliga pensioner. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarderna.

Enligt förslaget fogas till direktivet en ny artikel 50 a som gäller tillsynen över utkontrakterade funktioner. Den nya artikel 55 gäller de behöriga myndigheternas samarbetsplattformar och i den nya artikel 64 a föreskrivs det om delegering av behörighet till kommissionen.

Direktivet om försäkringsdistribution

3.1.9 Definitioner

Enligt förslaget fogas det till artikel 2 i direktivet nya punkter om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) och ett spårningssystem för pensioner.

3.1.10 Spårningssystem för pensioner

Enligt förslaget fogas till direktivet en ny artikel 22 a om ett spårningssystem för pensioner. Medlemsstaterna ska säkerställa att spårningssystemen för pensioner, ifall sådana används, täcker de pensionsrättigheter som förvaltas av försäkringsföretag och försäkringsförmedlare. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretag och försäkringsförmedlare till spårningssystemen för pensioner lämnar alla uppgifter som behövs för att kunderna ska få en heltäckande, tillförlitlig och aktuell översikt över sina personliga pensionsrättigheter och tjänstepensionsrättigheter, till den del som dessa rättigheter härrör från tjänstepensionssystem, eller personliga pensionsprodukter som tillhandahålls eller distribueras av försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare.

3.2 Förslag till förordning

3.2.1 Allmänna bestämmelser och definitioner (artiklarna 1–6)

I kapitel 1 i förordningen föreslås nya definitioner, såsom råd på oberoende grund och livscykelstrategi för investering. Syftet med definitionerna är att förtydliga förväntningarna på produktens tillhandahållare och stödja en enhetlig implementering i medlemsstaterna.

I artikel 3 konstateras angående skattebehandling att PEPP-produkter skattemässigt ska behandlas lika förmånligt som och jämförbart med andra individuella pensionsförsäkringar.

Enligt artikel 6 preciseras registreringsprocessen så att de sökande som en del av registreringsprocessen ska visa sin förmåga att leverera valuta för pengarna. Om ansökan är bristfällig ges den sökande 15 vardagar att lämna de saknade uppgifterna.

3.2.2 PEPP-avtalens registrering, portabilitet och produktövervakning (artiklarna 8–25)

I artikel 8 förutsätts att PEPP-sparinstitutet utan dröjsmål informerar PEPP-spararen om ett beslut om avregistrering och tillhörande alternativ, inklusive möjligheten att överföra det ackumulerade kapitalet till ett annat PEPP-sparinstitut eller till en annan personlig pensionsprodukt. I båda fallen ska överföringen ske utan dröjsmål och utan kostnader.

Genom ändringarna av artikel 13 utvidgas tillämpningsområdet för Eiopas centrala register till att omfatta historiska uppgifter om utgifter, prestationsförmåga och en sammanfattning av riskindikatorer.

Enligt förslaget stryks kravet på att öppna för minst två underkonton i artikel 18, vilket förenklar kontohanteringen för PEPP-sparinstitut.

I artikel 25 föreslås i produktstyrningskraven ett tillägg om valuta för pengarna. Produktgodkännandeprocessen ska vara proportionerlig och ändamålsenlig i förhållande till typen av PEPP-produkt och i processen ska ingå en lönsamhetsbedömning, som i början av produktens planerings- och godkännandeprocess baserar sig på skäliga prognoser och antaganden som återspeglar trovärdiga förväntningar. Myndigheterna övervakar att dessa principer följs. Om avkastningen är undermålig, ska PEPP-sparinstituten kunna visa att deras kostnader och avgifter är motiverade och proportionella. Myndigheterna kan också kräva korrigerande åtgärder. I extrema fall kan myndigheterna avregistrera PEPP-aktören. Kommissionen ges befogenheter att komplettera förordningen genom en delegerad akt, vilken definierar metoder för hur jämförelsetalen vid tillsyn ska utvecklas i förhållande till PEPP-produkterna.

3.2.3 Tillhandahållande av PEPP-produkter och information som ska lämnas om dem (artiklarna 28–36)

Enligt förslaget till förordning ändras artikel 28 så att man till det faktablad som tillhandahålls om PEPP-produkten lägger till de PEPP-produkter för vilka automatisk registrering sker och uppdaterar egenskaperna för den förnyade bas-PEPP-produkten. För att säkerställa jämförbarhet i enlighet med förslaget ska de totala kostnaderna uttryckt i monetära termer och i procent publiceras för att visa investeringens totala kostnader för de 12 senaste månaderna och en uppskattning av kostnadernas effekter på det slutliga kapitalet. Dessutom förutsätts att kostnaderna för kapitalgarantin i tillämpliga delar meddelas tydligt och separat.

Till uppgifterna om en bas-PEPP-produkt fogas information om att livscykelstrategi för investering tillämpas på bas-PEPP-produkten, och till uppgifterna om en skräddarsydd PEPP-produkt fogas information om att riskreduceringsteknik tillämpas på PEPP-produkten, samt en beskrivning av tekniken.

Artikel 34 om rådgivning ändras så att PEPP-sparinstituten eller PEPP-distributörerna ska informera presumtiva PEPP-sparare om att jämförelseuppgifter om de rekommenderade produkternas förmånsprognoser, kostnader och avkastning är offentligt tillgängliga i Eiopas centrala register.

I förslaget förtydligas att rådgivning inte krävs för bas-PEPP-produkten. Om rådgivning ges på spararens begäran, ska den vara oberoende. Frivillig rådgivning om en bas-PEPP-produkt kräver ingen bedömning av spararens kunskaper eller expertis. Detta är i linje med regleringen om skyddet för icke-professionella investerare.

Innehållet i PEPP-pensionsbeskedet enligt artikel 36 ändras så att det omfattar alla kostnader (både monetära och procentuella villkor) för de 12 senaste månaderna och för hela avtalsperioden. I förslaget förutsätts också att det i PEPP-pensionsbeskedet ska ingå information om Eiopas centrala register för jämförelse av olika PEPP-programs kostnader och avkastning.

3.2.4 Information om förtidspensionering och ackumulering (artiklarna 38 och 60)

Tillämpningsområdet för den information som tillhandahålls under förtidspensionering och utbetalningsfasen förtydligas och effektiveras. Förslaget innehåller också att krav på alla tillhandahållare av PEPP-tjänster (inte enbart bas-PEPP-produkten) att ge personlig rådgivning om pensionsplanering.

3.2.5 PEPP-investeringsregler (artikel 41)

Aktsamhetsregeln ersätts av aktsamhetsprincipen, vilken uttryckligen förutsätter beaktande av ESG-riskerna och de långsiktiga effekterna av investeringsbesluten. Tillgångarna ska till övervägande del investeras på reglerade marknader samt i multilaterala eller organiserade handelsplattformar.

3.2.6 Olika PEPP-produkter (artiklarna 4, 28, 33, 39 a, 42, 46, 47, 57)

PEPP-distributörerna behöver inte längre tillhandahålla avancerade PEPP-produkter vid tillhandahållande av bas-PEPP-produkter. Det finns inga begränsningar gällande antalet PEPP-produkter.

Bas-PEPP-produkten ska basera sig på en livscykelstrategi för investering, där risknivån på investeringarna anpassas till spararens ålder. De centrala kvalitativa aspekterna i denna strategi definieras i förslaget. Investeringar som inte görs kontant ska bestå till minst 95 procent av de finansiella instrument som förtecknas i artikel 25.4 a, punkterna (i–iv), i direktiv 2014/65/EU.

I förslaget förutsätts att man säkerställer en adekvat skyddsnivå för PEPP-sparare när det gäller skräddarsydda PEPP-produkter, såsom bas-PEPP-produkter. Detta skydd kan dock uppnås genom mer omfattande riskhanteringstekniker hellre än genom endast livscykelstrategi för investering.

I enlighet med den nya ramen föreslås det att flera bestämmelser i den delegerade förordningen (EU) 2021/473 slopas.

För PEPP-produkter på arbetsplatsen föreslås det (artiklarna 33, 39 a, 47 och 57) att medlemsstaterna inte får förhindra arbetsgivarens avgifter i en PEPP-produkt och inte heller automatisk anslutning, med hänsyn till den nationella social- och arbetslagstiftningen.

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål lämna centrala uppgifter, inklusive faktabladet, till arbetstagare i situationer med automatisk anslutning. Pensionsbeskeden för PEPP-produkter på arbetsplatsen ska också innehålla uppgifter om arbetsgivaravgifter och kumulativa kostnader.

3.2.7 Spårningssystem för pensioner och byte av sparinstitut (artiklarna 51 a, 56 a och 56 b)

PEPP-sparinstituten och PEPP-distributörerna ska överföra all behövlig information till spårningssystemet för pensioner i ett standardiserat och kompatibelt format. Systemen ska möjliggöra uppgifter om ackumulerat värde, intjänade rättigheter och uppskattade förmåner. PEPP-sparinstituten bär ansvaret för uppgifternas riktighet.

Genom ändringarna av artiklarna 56 a och 56 b säkerställs att PEPP-spararna har rätt att överföra sina besparingar till en annan PEPP-produkt eller en nationell personlig pensionsprodukt utan dröjsmål och utan kostnad om spararens egen PEPP-produkt har avregistrerats. Medlemsstaterna ska motarbeta diskriminerande hinder för dessa överföringar.

3.2.8 Tillsyn

Tillsynsbefogenheterna preciseras i artiklarna 63–65. Behöriga myndigheter kan förbjuda eller begränsa distributionen av en PEPP-produkt om den upprepade gånger misslyckas med att ge valuta för pengarna.

I vissa fall kan Eiopa ingripa direkt. Eiopa kan också inrätta samarbetsplattformar, lösa meningsskiljaktigheter eller begära gemensamma kontroller i PEPP-spararnas intresse.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen

4.1 Rättslig grund

Direktivförslaget grundar sig på artiklarna 53, 62 och 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), vilka möjliggör upptagande och utövande av försäkringsverksamhet på EU:s inre marknad.

Den rättsliga grunden för rättsakten definieras utifrån aktens syfte och innehåll. I princip ska endast en rättslig grund, som valts utifrån rättsaktens huvudsakliga syfte och innehåll, användas. När det gäller detta direktivförslag verkar det dock motiverat att använda flera rättsliga grunder eftersom direktivet har flera samtidiga syften och flera del aspekter, av vilka inga ter sig sekundära eller indirekta i förhållande till de andra.

Användning av flera rättsliga grunder förutsätter dessutom ett enhetligt beslutsförfarande i rådet. Detta villkor uppfylls eftersom rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet med stöd av de föreslagna rättsliga grunderna. Statsrådet beaktar också att förfarandena för behandling av de rättsliga grunderna är kompatibla (vanlig lagstiftningsordning).

Således anser statsrådet att den rättsliga grunden för direktivförslaget är korrekt.

Den rättsliga grunden för förordningsförslaget är artikel 114 i FEUF, enligt vilken Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska besluta om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i

medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet.

EU-domstolen har av hävd ansett att en rättsakt kan antas med stöd av artikel 114 i FEUF endast om det av rättsakten objektivt framgår att den syftar till att förbättra villkoren för upprättandet av den inre marknaden och dess funktion. Om detta villkor är uppfyllt ger artikel 114 i FEUF unionslagstiftaren ett stort utrymme för egen bedömning när det gäller valet av behövliga tillnärmnings- och harmoniseringsåtgärder. Även andra åtgärder än harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning kan ingå i dem.

Statsrådet anser att den föreslagna rättsliga grunden för direktivförslaget är korrekt.

Subsidiaritetsprincipen

Förslagens syfte har samband med den inre marknads funktion och konsumentskyddet. Syftet är att stärka den inre marknaden genom att säkerställa friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten vid reglering av självständiga yrkesutövers verksamhet. Förslagen kan anses stämma överens med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslagen påverkar inte den nationella beslutanderätten gällande ordnandet av pensionsskydd. Förslagen innehåller heller ingen reglering som påverkar den nationella social-, arbets-, skatte- eller avtalsrätten. Förslagen kan anses stämma överens med proportionalitetsprincipen.

5 Förslagets konsekvenser

5.1 Konsekvenser för den nationella lagstiftningen

I Finland har IORP II-direktivet genomförts genom lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor (947/2021). För en inrättning som tillhandahåller tjänstepensioner används i den nationella lagstiftningen termen tilläggspensionsanstalt. Denna kan vara en tilläggspensionsstiftelse som endast beviljar frivilliga tilläggspensioner eller en tilläggspensionskassa eller en avdelning vid en pensionsstiftelse eller pensionskassa som endast beviljar frivilliga tilläggspensioner. Med frivilliga tilläggspensioner avses frivilliga kollektiva tilläggspensionsförsäkringar som kan vara förmåns- eller premiebaserade. I Finland kan frivilliga tilläggspensionssystem förvaltas av pensionsstiftelser och pensionsförsäkringskassor samt för gruppensionsförsäkringarnas del även av livförsäkringsbolag. I förmånsbaserade tilläggspensioner ansvarar arbetsgivaren helt eller delvis för försäkringsavgifterna och bär i sista hand ansvaret för den utlovade tilläggspensionen när det gäller den förmån som ordnas av pensionsinstitutet eller pensionsförsäkringskassan. I premiebaserade tilläggspensioner lovar arbetsgivaren inte en viss nivå på tilläggspensionen, utan pensionen fastställs på basis av de betalade försäkringsavgifterna och avkastningen på investeringarna med avdrag för skötselkostnader. I premiebaserade system kan försäkringsavgifter betalas av både arbetsgivaren och arbetstagaren i enlighet med reglerna.

Bland de registrerade tilläggspensionsanstalterna kan gränsöverskridande verksamhet i nuläget idkas av så kallade EES-tilläggspensionsanstalter och ETA-tilläggspensionskassor genom att sköta frivilliga tilläggspensioner för ett företag som är beläget i en annan EES-stat samt av i Finland registrerade livförsäkringsbolag som beviljar gruppensionsförsäkringar till utländska företag. I Finland kan tilläggspensioner tillhandahållas av utländska ETA-

tilläggs pensionsanstalter och utländska ETA-försäkringsbolag som idkar livförsäkringsverksamhet.

I Finland kompletterar tilläggs pensionerna det lagstadgade pensionsskyddet och utgör en liten del av pensionsskyddet. Kollektiva tilläggs pensioner tillsammans med individuellt pensionssparande dvs. individuella pensionsförsäkringar och långsiktiga sparavtal utgör omkring fem procent av alla pensioner. Verksamhet enligt IORP II regleras nationellt genom lagen om tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor (947/2021) och lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Genomförandet av ändringarna enligt direktivförslaget kräver ändringar särskilt i regleringen om tillsynen av tilläggs pensionsanstalter samt investeringen av tillgångar och täckandet av avsättningarna.

Finlands lagstadgade arbetspensionssystem omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 883/2004 och står enligt bestämmelsen om tillämpningsområde i artikel 2 i direktivet utanför tillämpningsområdet liksom i det nuvarande IORP II-direktivet.

Som spårningssystem för lagstadgade arbetspensioner i Finland fungerar arbetspensionsutdraget, och det anses inte proportionellt att lägga tilläggs pensionerna till arbetspensionsutdraget med hänsyn till dess fördelar och kostnader.

Ändringen av förordningen om PEPP-produkten påverkar lagen om komplettering av en EU-förordning som gäller tillhandahållande och distribution av en paneuropeisk privat pensionsprodukt (213/2022).

5.2 Konsekvenser för konsumenter och tjänstetillhandahållare

I Finland är nästan alla förmånsbaserade tilläggs pensionsarrangemang slutna. Det finns endast en tilläggs pensionsanstalt som tillhandahåller premiebaserade och investeringsbaserade, icke-slutna tilläggs pensioner. Enligt kommissionens bedömning leder förslaget till en effektivare förvaltning och tillsyn av pensionsbesparingar genom att främja tilläggs pensionsanstaltarnas regleringsmiljö. Många av förslagen fungerar dock inte i Finland, eftersom de finländska tilläggs pensionsstiftelserna och tilläggs pensionskassorna avviker från övriga europeiska tilläggs pensionsarrangemang.

Eiopa känner inte nödvändigtvis till skillnaderna mellan olika länders system och kan ställa krav som inte lämpar sig för Finland. Eiopa anser att IORP-pensionerna är konsumentprodukter. I Finlands nationella lagstiftning omfattas dock inte gruppensionerna, dit också pensionsstiftelsernas och pensionskassornas tilläggs pensioner hör, av konsumentskyddslagen.

Möjligheten för Eiopa att utfärda anvisningar och ge information till försäkrade och pensionärer ska bedömas. Eiopas möjlighet att utfärda anvisningar kan vara problematisk eftersom Eiopa inte känner till de nationella skillnaderna. Tilläggs pensionsstiftelserna och tilläggs pensionskassorna kan åläggas att tillhandahålla information som inte är relevant för de försäkrade i Finland, såsom arbetsgivarens årliga försäkringsavgifter.

För närvarande tillhandahålls inga PEPP-produkter i Finland. Det anses osannolikt att de föreslagna ändringarna i PEPP-förordningen ökar efterfrågan och utbudet på PEPP-produkter i Finland.

6 Förslagets förhållande till grundlagen och till de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

Statsrådets bedömning är att de föreslagna bestämmelserna inte strider mot Finlands grundlag och att förslagen inte begränsar tillgodosendandet av de grundläggande fri- och rättigheterna eller de mänskliga rättigheterna.

7 Ålands behörighet

Direktivförslaget gäller regleringen av inrättningar som idkar tilläggspensionsverksamhet och den paneuropeiska privata pensionsprodukten. Ärendet hör enligt 27 § 8 och 11 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) till rikets lagstiftningsbehörighet.

8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Direktivförslaget och förslaget till förordning behandlas i rådets arbetsgrupper WP on financial services and the banking union (IORP och PEPP). Behandlingen inleddes den 1 december 2025.

I detta skede finns ingen information om den målsatta tidsplanen eller om de övriga medlemsstaternas ståndpunkter.

9 Den nationella behandlingen av förslaget

Förslagen behandlades av EU-sektion 16 (försäkringstjänster) den 25 november 2025 och behandlades i sektionens skriftliga förfarande under tiden 20–26 januari 2026.

10 Statsrådets ståndpunkt

I utredningen om framtiden för kapitalmarknadsunionen E 44/2024 rd har bland annat följande ståndpunkter bildats:

Finland anser att de strategiska målen för spar- och investeringsunionen är synnerligen viktiga och förhåller sig positivt till en vidareutveckling av kapitalmarknadsunionen.

Finland anser att det är ytterst viktigt att utveckla en kapitalmarknad som omfattar hela Europa och understöder de åtgärder som syftar till att slutföra kapitalmarknadsunionen. Syftet för en kapitalmarknadsunion som stärker hållbar tillväxt ska vara en fördjupad och utvidgad europeisk kapitalmarknad för att stärka företagens tillgång till finansiering, uppnå en hållbar ekonomisk tillväxt, diversifiera finansieringssystemet samt stärka kriställigheten på finansmarknaden genom att stärka den marknadsmässiga riskfördelningen. Finland främjar uppnåendet av gemensamma europeiska lösningar för att utveckla kapitalmarknaden som en del i stärkandet av den strategiska konkurrenskraften. Utöver dessa bekräftade ståndpunkter bildar Statsrådet ståndpunkter gällande de förslag som nu behandlas.

Statsrådet anser att båda förslagens allmänna mål om att säkerställa tillräckliga, tryggade och hållbara pensioner i Europa är viktigt. Statsrådet understöder utvecklingen av reglering om kompletterande tilläggspensionsarrangemang vid sidan av den lagstadgade pensionen. Ett diversifierat och ökat utbud av pensionssparformer samt den ökade konkurrens som följer av detta kan i princip understödjas.

Statsrådet anser att det är viktigt att den centrala utgångspunkten för IORP II-direktivet fortfarande är att det inte tillämpas på pensionssystem som fungerar enligt principen om ett fördelningssystem. Den finländska modellen för arbetspensionssystem, som är delvis fonderad, är inte kompatibel med IORP II-direktivet och de institutioner som förvaltar sociala

trygghetssystem på EU-nivå (EG 883/2004 och EG 987/2009) ska fortfarande tydligt exkluderas från direktivets tillämpningsområde.

Statsrådet anser att de föreslagna ändringarna i IORP II-direktivet innebär en delvis skärpt administrativ reglering och anser det nödvändigt att under förhandlingarnas gång uppmärksamma bland annat följande faktorer:

Statsrådet anser att det är viktigt med lindrigare krav på mindre aktörer för att regleringen inte ska bli orimligt tung.

Om spårningssystem för pensioner tillämpas, föreskrivs det i både direktivförslaget och förslaget till förordning att dessa system ska omfatta det pensionsansvar som förvaltas av tjänstepensionsinstituterna och de pensionsrättigheter som intjänats för PEPP-produkter. Statsrådet anser att det spårningssystem som föreslås av kommissionen inte ska omfatta tilläggspensionerna på grund av deras ringa betydelse. Att lägga till tilläggspensionerna i spårningssystemet för den lagstadgade arbetspensionen skulle dessutom påverka de pensioner som lämnats utanför EU-regleringen (Solvens II-direktivets tillämpningsområde) och kan därför anses ingripa i den nationella rätten att fastställa pensionssystem. Statsrådet anser att man bör se till att ändringarna inte äventyrar det lagstadgade arbetspensionssystemets särställning i Finland. Statsrådet understöder även i fortsättningen minimiharmonisering och ett så stort nationellt handlingsutrymme som möjligt för att kunna ta tillräcklig hänsyn till särdragen i de nationella pensionssystemen. Utvecklingen av spårningssystemen för pensioner bör förbli på rekommendationsnivå.

Enligt statsrådets synpunkt bör den befogenhet som ges Eiopa att utfärda anvisningar bedömas närmare under förhandlingarnas gång.

Statsrådet anser att man under förhandlingarna noggrant bör bedöma den möjlighet som ges Eiopa att utfärda anvisningar gällande verksamhetens solvenskrav och andra krav samt den information som tillhandhålls försäkrade och pensionärer, och att eventuella anvisningar på EU-nivå bör ta hänsyn till särdragen i de nationella systemen.

Den befogenhet som enligt förslaget ska överlåtas till kommissionen att anta delegerade akter om grunderna för och solvensen i tjänstepensionsinstitutens verksamhet bör granskas särskilt med tanke på hur de nationella skillnaderna och kompatibiliteten med de finländska tilläggspensionsanstalterna har beaktats i förslaget. Statsrådet anser det viktigt att de befogenheter som enligt olika artiklar ska delegeras till kommissionen är tillräckligt exakta, proportionerliga, lämpliga och motiverade.

Statsrådet anser att målen för förslaget till revidering av PEPP-förordningen i princip kan understödjas. En starkt attraktionskraft och tillgänglighet för PEPP-produkter understöds för att öka införandet av produkten i hela Europa. Statsrådet anser dock att de föreslagna ändringarna i PEPP-förordningen inte räcker till för att märkbart öka PEPP-produkternas attraktionskraft. Statsrådet bedömer den kompromiss som förhandlingarna resulterar i som en helhet.